

SÆSON 1934-1935

OTTO JACOBSEN
TOURNEEN

Otto Jacobsen

Fot: Polyfoto

OTTO JACOBSEN TOURNÉEN

SÆSON 1934-35

INDHOLDSFORTEGNELSE:

	Side
Harald Schrøder: Otto Jacobsens 25 Aars Direktør-Jubilæum 3	
Program	12
Kameliadamen	18
Otto Jacobsens Tourne Forestillinger gennem 25 Aar	20

Programredaktion: HELGE DAHL.

Alle Fotografier i dette Program
er originale Polyfoto-Optagelser.

I Anledning af Otto Jacobsens 25 Aars Jubilæum som Teaterdirektør

har Redaktionen af Programmet anmodet Redaktør Harad Schrøder, Kolding Folkeblad, der har virket som Teateranmelder i op mod en Menneskealder og har fulgt Otto Jacobsen baade som Skuespiller og Direktør gennem alle Aarene, om at skildre sit Indtryk af Direktørens Virksomhed. Redaktøren har sendt os følgende:

THESPIIS er en forlængst hedengangen Herre i græsk Gevandt. som ca. 600 Aar før vor Tidsregning i Landsbyen Ikaria grundlagde den græske Tragedie og dermed Skuespilkunsten. Fra Ikaria til Athen var Vejen kun kort. Og da det gik godt i Landsbyen, vendte Thespiis sin Tanke og sine Fjed mod Hovedstaden. Vovespillet var ikke saa stort. Personalet bestod kun af een Person — Hr. Thespiis personlig — og et net lille Kor. Men ak, Athen kassede ikke efter Forventning, og Hr. Thespiis kunde ikke — som senere Tiders Teaterdirektører ej heller — leve af Æren alene. Og saa lastede han sin Kærre og drog Landet rundt med alt læsset paa een Vogn.

Siden da er der gaaet ca. 2500 Aar — og, hvor meget er egentlig forandret? Endnu ruller Thespiis-Kærren om Lande — som Rutebil.

Historiske Kendsgerninger kan være gode og er i hvert Fald uomgængelige. Lad det være fastslaaet, at den dramatiske Kunst kom *ude fra Landet* og først senere tog fast Stade i Hovedstaden. Endvidere at det ambulante Teater var Begyndelsen og ikke blot en Aflastning af det faste Teater — en Skillingskunst kastet i Markedsgrafs til de udenfor staaende.

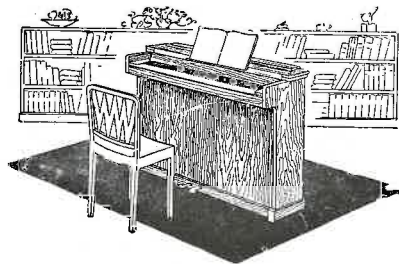
Kære Venner i Parket og paa Balkon i Aften! Naar jeg har slaaet op i Teaterhistoriens Foliaer, fordi *Otto Jacobsen* i denne Sæson har virket i 25 Aar som Teaterleder i

HORNUNG & MØLLER

KGL. HOF-PIANOFABRIK

Udsalg i alle større Byer

Kammerpianoet

(Dansk Patent. Navnet indregistreret).

Danmarks mindste Piano

Stor og klangfuld Tone, ideel Spillemaade.

Ratebetaling.

Bytning.

Provinsen, saa er det ikke blot for at fortælle det danske Provinsteaters trofaste Publikum, at Provinsen (i Grækenland, altsaa!) paa den dramatiske Kunsts Omraade har ligget *foran* i Starten. Jeg har ogsaa Lyst til at fortælle Dem, at De *sidder* bedre, De *ser* bedre, der gøres i det hele taget mere for Dem, end der blev præsteret af den Publikum-„Service“, som stod til Raadighed f. Eks. i Globe-Teatret i London omkring Anno 1600, da Shakespeares uødøelige Kunst holdtes over Daaben.

Skønt Udviklingen paa Transportomraadet ikke har været saa særlig stor fra Anno 600 f. Kr. til ca. 2000 e. Kr., saa har Udviklingen iøvrigt indenfor Teatret været umaadelig, til Tider alt for stor. Man harcellerer over „Dette skal være Troja“ (Det var Holberg allerede inde paa!). Men, man glemmer, at *for* meget Udstyr, *for* megen Ramme kan kvæle den levende Men *n* e s k e fremstilling. Megen god Kunst er i de senere Aar formelig *kvalt* i Udstyr. Rammen skal være korrekt. Den maa gerne være smuk og smagfuld. Men, den bør *kun* understrege Indholdet.

*

Disse almindelige Filosofier over Scenekunst i Fortid og Nutid turde være paa sin Plads i denne Sæson, hvor Otto Jacobsen har virket som Provins-Direktør i et kvart Aarhundrede. Den Kunst, *han* har præsenteret os, har i det store og hele været Kærne med pæn Skal, men aldrig Skal *uden* Kærne. Jeg sparker ikke til store hedengangne Provins-sceneledere, som jeg ikke personlig har kendt i hvert Fald kun i deres Stjernes Nedgang, men jeg hævder, at i det Tidsrum, hvor Otto Jacobsen har staaet i Rækkerne, har han intet sparet for at faa den gode Smag, den rette Stil, den naturlige Elegance lagt over en Forestilling. Han serverede ikke en „Orfeus“ i Pjank og Funkis-Flitter, men han gav os, for blot at nævne eet Eksempel, i sin Tid en „Madame sans Gêne“ i fuldendt korrekt 1805-Udstyr.

I Aften spiller han ikke selv med. Der staar en anden Armand paa Scenen, erklærende Marguerite sin hektiske Elskov. Men vi er endnu nogle Stykker, der husker *ham*, den slanke, den ranke, den „yndige“ Otto, som vor Ideal-Fremstiller af „Kameliadamen“s Elskerrolle. Vi husker ham som Prinsen i „Der var engang“, som den gamle ædle Herre i

THERMIA PALACE HOTEL

BAD PISTYAN

Verdenskurstedet for Behandling af
Gigt, Ischias og Rheumatisme

beliggende i den smukke Waagdal (Czekoslovakiet), varme Svovlkilder med radiumholdigt Slam. Aabent hele Aaret. Fuldstændigt Kurophold inklusive alle Udgifter til Hotel, Pension, Bade og Læge fra Kr. 86 pr. Uge.

Prospekter, nærmere Oplysninger og Brugsanvisning for Pistyan Slam faas hos Repræsentanten for Badet Pistyan

cand. pharm. Herman Pedersen,
Lundsgade 7, København Ø., Telf. Øbro 8183.

„Milepæle“, som den forpjuskede, sjælsforrevne Fedja i „Det levende Lig“, som Hovedpersonen i „Taifun“, som den store bibelske Moralist i „Det gamle Spil om Enhver“. Ja, der er vel ogsaa dem, som husker ham som den vemodig-glade Karl Heinz i „Alt Heidelberg“, før hans Plads blev i Dr. Jütters magelige Stol.

Disse Linier skal imidlertid ikke være en Karakteristik af Otto Jacobsen som Skuespiller. Det nævnes altsammen kun for at understrege, at han er Direktøren, som *selv* har været med til at præstere, hvad han senere har krævet af andre: Den redelige, ærlige Kunst, den sande Udtryksform for en Digers Tanke.

Jeg skriver det bevidst i hans eget Teaterprogram, fordi han har givet mig Lov at skrive, hvad jeg vil, som den gamle Teateranmelder, jeg nu efterhaanden er bleven. Muligvis finder han det for „reklamemæssigt“, for anmassende. De, der har fulgt hans Bane og har fylket sig om hans Forestillinger, vil finde, at det er Ord, der er beherskede. De vilde være blevet stærkere paa helt frit Felt!

*

Men, hvor *kan* vi andet, vi, der har holdt af Otto Jacobsen fra hans første Færd som Skuespiller og som Teaterdirektør? Hvor kan vi andet end føle en varm, indre Glæde over, at det er lykkedes en Mand — under de vanskelige Forhold, der er budt Scenekunsten i de senere Aar — at naa frem til et Jubilæum i fuld Kraft og Anerkendelse.

Otto Jacobsen har i de 25 Aar vist os over 60 Skuespil — i *alle* Genrer.

Midt i det hele faldt hans 25 Aars Jubilæum som Skuespiller, hvor vi saa ham

(fortsættes Side 14)

De plejer De-
res Bøger, -
men plej og-
saa Deres Hu-
mør. Gaa i

National
Scala

Fri Entré

Central 1215

Skuespillerinde
Fru GERDA MADSEN
udtaler om
Stjernesko:

Polyfoto

Tørst Gang jeg hørte
Stjernesko var,
fordi de var smukke;
men nu ved jeg, at de
også siddet vidunderligt

Gerda Madsen

Dr. Buhls
Hvilesko
koster kun 11⁸⁵

Gerda Madsen

Fot: Polyfoto

Vera Lindstrøm

Fot: Polyfoto

TAG TIL

ALLÉGADE 9 ■

Lorry

CENT. 14622

hvis De vil have en morsom Aften i København.

LANDSBYEN: Stemning, Fest og Farver - Byens morsomste Sted - 2 Orkestre og Verdens-Artister.

DRACHMANN-KROEN: Byens bedste Madsted - Opulent Smørrebrød - Udsøgte Diners og Soupers - Vellagrede Vine.

RIDDERSALEN: Københavns intimeste Teater - hver Aften Forestilling (se Københavner-Bladene) - efter Forestillingen fri Entré, Dans og Solistopræden.

FRI ENTRÉ

FESTLIG — FOLKELIG — FORNØJELIG

KAMELIA DAMIEN

Skuespil i 5 Akter af *Alex. Dumas*

Oversat og iscenesat af *Otto Jacobsen*

PERSONERNE:

Duval	Gunnar Lauring
Armand, hans Søn	Arne Myhlius
	Jensen (Debut)
Gaston } Armands Venner	Helge Dahl
Gustave }	Poul Bjarni
Grev de Giray	Kai Rasmussen
Saint Gaudens	Torben Krarup
Baron de Varville	Gunnar Lauring
Doktoren	Kai Rasmussen

Wedela

FORNEMSTE
DANSKE FODTØJ

Marguerite Gautier	Gerda Madsen
	(som Gæst)
Nanine, hendes Kammerpige	Bodil Lindorff
Prudence	Vera Lindstrøm
Olympe	Elga Bassøe
Nichette	Lilli Didrichsen
Anaïs	Cecilie Damsholt
En Havekarl	Axel Houlgaard

1. og 2. Akt: Hos Marguerite Gautier

3. Akt: Paa Landet hos Marguerite

4. Akt: Hos Olympe

5. Akt: Marguerites Soveværelse

Mellem 1. og 2. Akt et kort Ophold. Mellem 3. og 4. Akt og mellem 4. og 5. Akt længere Ophold.

Fru Gerda Madsens Sang i 1. Akt: „Jeg elsker dig“ er komponeret af Aage Stentoft med Tekst af Poul Sørensen.

Kammerpianoet i 1. og 2. Akt: Hornung & Møller

Interiør og Møbler: I. Thorball's Eftfl. (Viggo E. Johansen)

Nicolai Plads, København.

Alle Kjolerne er leveret af A. FONNESBECH, København

som „Min Ven Teddy“, som Sir Peter i „Bagtalelsens Skole“ og i hans største og bedste — man tør vist sige af alle andre uovertrufne — Rolle som „Sigurd Braa“.

Udenom grupperede sig Skuespil af alle Arter fra de letteste (tænk paa den muntre Fremførelse af „Tre smaa Piger“) til de dybeste Ibsen-Skuespil og Shakespeares Komedier og Lystspil.

Otto Jacobsen svigtede aldrig Teatrets Kunst. Havde han tjent en Skilling paa det „man“ vilde ha', saa satte han den gladeligt til paa det, kun faa vilde ha', men som *flere* alligevel blev glade for at se.

Hvad mindes vi ikke? Er der ikke en eller anden her i Aften, som husker Oda Nielsen i den store Retsscene i „Hvem er hun?“. Kan De huske Martinus Nielsen som „Kean“ og som elegant Caussør i „Damernes Ven“? Tænk paa den ranglede, herlige unge Knud Almar i „Vesterbrodrengen“ og paa Adam Poulsen i „Naar Fæstningen falder“ og i „Axel og Valborg“. Husker De Johs. Poulsen i hans gode Tid. Det var, da han hos Otto Jacobsen spillede Hagbarth i „Hagbarth og Signe“ og Anatol i Schnitzlers Lystspil, og naar De tænker videre, saa mindes De jo ogsaa Bodil Ipsen kommende ned ad Trappen i det elegante franske Lystspil „Hvis jeg vilde“, og hendes dybe, uforglemmelige Fremstilling af Nora i „Et Dukkehjem“. Vi mindes Johs. og Ulla Poulsen i „Geografi og Kærlighed“, Arne Weels fiske Replik i „Broadway“, Carl Alstrups uforlignelige Peter Ravn i „En Spurv i Tranedans“, Gunnar Tolnæs som Bjerg-Ejvind og som Poul Lange, sammen med den statelige Ebba Thomsen som Tora Parsberg. Vi husker ogsaa Clara Pontoppidan i „Min Frøken Mor“ og den fandenivoldske Johs. Poulsen i „Trolde kan tæmmes“. Der er ogsaa dem, som i Aften mindes den guddommelige Frederik Jensen i „Barn i Kirke“ og i „Erik Ejegods Pilgrimsfærd“, og nogle færre erindrer hin historiske Aften, da Vejen Teater blev indviet med Gerda Krum Juncker som „Madame sans Gêne“ og Direktøren selv som Napoleon, der — al sin imperialistiske Magt til Trods — ikke kunde gaa med til, at en af Akterne blev spillet i en Skov, selv om Teaterejeren ønskede at præsentere sit Carl Lundske Vidunder paa Omraadet.

Vi husker det altsammen. Og vi husker, at det var Otto Jacobsen, der præsenterede den danske Scenekunsts Førstemand, Poul Reumert for Provinsens Publikum i saa prægtige Roller som de tre i „Forældre“, som Direktør Løwe i Helge Rodes „Det store Forlis“, som Løjtnant v. Buddinge i „Genboerne“, som Holbergs uforlignelige Henrik. Vi husker ogsaa den yndige Karina Bell som Kåthie i „Alt Heidelberg“, som „Dunungen“ og som den sprælske „Frøken Kirkemus“. Og helt nær er os i Mindet Henrik Bentzons eminente Spil i „Pas paa Malingen“ og i „Etienne“, hvori den unge Hans Kurt gjorde et heldigt Førsteforsøg paa at skaffe sig de gyldne Sporer, som hans Direktør nok skal faa klemmt ham om Støvlen. Thi Otto Jacobsen har altid været en vaagen Hjælper for det unge Talent.

Som man vil forstaa af alt dette, hvoraf meget — paa en saa begrænset Plads — har maattet blive en Lirum-Larum-Opremsning, saa har Otto Jacobsen været en Bannersvinger for den gode Kunst i dens forskelligste Afskygninger. Hans Indstilling har været gallisk. Han har med større Energi og med mere Held, end andre, ført god, nutidig fransk Kunst frem for et dansk Publikum. Men iøvrigt har han haft et „all round“-Blik. Otto Jacobsen har ikke sparet paa Jernbanebilletter. Han har ikke siddet og ventet paa Teaterbugreau-Agenten. Han har kunnet møde dem med et koldt ovenlygt Smil: „Ja Tak, jeg har selv set Stykket“. Han har fulgt Scenekunsten baade i Berlin og i London. Og han har taget, hvad der kunde omplantes.

I fire-fem Aar afbrød Otto Jacobsen sin Provins-Karriere for at bevise, at han ogsaa kunde lede en traditionsbunden Hovedstadsscene med Bravour. Han gjorde det med en fenomenal flot Gestus. Han kom, han saa, han vandt. Og da han gik fra Dagmartheatret havde han endnu Penge paa Lommen! Han kom til denne vort Lands efterhaanden fornemste litterære Scene med Forhaabninger. Og han gik med en Glans, der er sjælden, om ikke enestaaende, for en københavnsk Teaterleder. Maaske vender han tilbage. Vi ved, at der er adskillige i København, som haaber paa det. Men lad os nu takke ham, fordi han vendte tilbage til os i sit 25. Aar som Teaterleder. Vi ved, hvor meget af hans Sind

og Hjerter, der blev herude under hans babyloniske Fangenskab. Vore Byer, vort Publikum, vore smaa og store Teatre er for ham det samme som Ungdommen, Kampen og Sejren.

Otto Jacobsen staar i Aften Ansigt til Ansigt med sin Fortid. Og saa megen Selvbevidsthed er der bag al hans fine, stilfærdige, beskedne, personlige Optræden, at han ved, han kan være denne Fortid bekendt. Og vi ved, at den er Fingerpeg for Fremtiden — saa længe han endnu vil køre frem med sin Thespis-Kærre med Motor i!

*

Og lad saa Tæppet gaa for Gerda Madsen og hendes unge Armand, for deres Lykke og deres Fortvivlelse — for den evige Hyldest til dyb og sand Elskov.

Hvis man ikke finder det for patetisk, saa vilde jeg næsten ønske, at Marguerites slørede Blik i det gribende Dødsøjeblik vil komme til at virke paa nogle af de gamle, trofaste Teatergængere som en Tak til Fortidens Armand, til Provinsens fremragende Teaterleder fra selve Skuespillets Muse.

Harald Schrøder.

Næste Gang

De har Brug for en fiks Tryksag, henvend Dem til

Centraltrykkeriet - Esbjerg
Kongensgade 39 Telefon 233

Til det ærede Damepublikum

Hvis de ærede Damer ikke alene har beundret Fru Gerda Madsens gribende Kunst, men ogsaa hendes henrivende Kjoler, vil det maaske være af Interesse at henvende Opmærksomheden paa, at de er leveret fra A. FONNESBECH'S ATELIERS.

En FONNESBECH-Kjole giver enhver Skikkelse det rette Præg, fordi den er syet i netop det Snit, der gør en Kjole elegant.

Kameliadamen.

Historien og Statistikken viser, at store Folks Sønner næsten aldrig tilnærmelsesvis kan maale sig med deres Fædre og kun rent undtagelsesvis forstaar at hævde sig.

Alexander Dumas hører til Undtagelserne. Om end ikke saa blodrig, saa fantasifuld, saa overvældende frodig som sin Fader skabte han sig dog med sine Romaner og Skuespil om Livet i Aarene omkring Midten af forrige Aarhundrede saa stort et Navn, at Sønnen af Efterverdenen nævnes med fuldt ud saa stor Veneration som Faderen.

Der er ingen Tvivl om, at Kameliadamen er det Værk, som i første Linie vil bevare Alexander den Yngres Navn fra Forglemmelse.

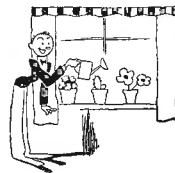
1848 udkom „Kameliadamen“ i Bogform og vakte straks Opmærksomhed, ikke mindst paa Grund af sit dristige, lidt makabre Indledningskapitel, der skildrer, hvorledes Armand lader Marguerite Gautiers Lig grave op, for at hendes halvt opløste Legeme kan forjage Mindet om hende, som hun var i levende Live — saa skøn og atraaværdig, at Billedet af hende forfølger ham Dag og Nat og er ved at gøre ham gal.

Fire Aar efter blev „Kameliadamen“ opført i Paris som Skuespil — dramatiseret af Alexander Dumas selv. Først maatte det kæmpe mod et Forbud fra den daværende Justitsminister, senere mod en fjendtlig Presse, men Publikums Dom sejrede som altid, og „Kameliadamen“ er vel siden opført

Millioner af Gange over den hele Jord; og hvis de Taarer var bleven samlet, som er grædt over den ulykkelige og ædle Marguerite Gautier sankkre Skæbne, vilde de udgøre et Hav saa stort som et Verdensocean.

Der er snart gaaet hundrede Aar siden „Kameliadamen“s første Opførelse, men Stykket har usvækket bevaret sin Magt over Sindene, og vore Taarekirtler, som sentimentale amerikanske Films dog efterhaanden har hærdet, kommer endnu i Bevægelse, naar vi ser den ulykkelige Kvinde ofre sin store uegennyttige Kærlighed for sin elskede Armands Skyld.

Teatrophil.

De plejer Deres
Blomster, - men
plej ogsaa Deres
Humør. Gaa i

National
Scala

FRI ENTRÉ

Central 1215

Otto Jacobsens Tourne-Forestillinger gennem 25 Aar.

Hvem er hun?	(Oda Nielsen)
Tyven	(Oda Nielsen)
Odette	(Oda Nielsen)
Hvor man keder sig	(Oda Nielsen)
Et Sølvbryllup	(Math. Nielsen og Sophus Neumann)
Damernes Ven	(Martinius Nielsen)
Kean	(Martinius Nielsen og Oda Alstrup)
Madame Sans Gêne	(Gerda Krum Juncker)
Millionen	(med indlagt Film)
Taifun	
Opstandelse	
Det gamle Spil om Enhver	
Ambrosius	(Knud Almar)
Hagbarth og Signe	(Johs. Poulsen)
En Vesterbrodreng	(Knud Almar)
Naar Fæstningen falder	(Adam Poulsen)
Støvlet-Kathrine	
Der var engang	
Rede Penge	
Det levende Lig	
Betty	
Henrik og Pernille	(Poul Reumert)
Det store Forlis	(Poul Reumert)
Petersen og hendes Søstre	
Marie Odile	
Brand	
Hans eneste Kone	
Kejserinden	(Gerda Krum Juncker)
Bagtalelsens Skole	} Otto Jacobsens 25 Aars Jubilæum som Skuespiller
Sigurd Braa	
Min Ven Teddy	
Landmandsliv	
Hendes Type	
Trold kan tæmmes	(Johannes Poulsen)
Axel og Valborg	(Adam Poulsen)
Kameliadamen	(Gerda Krum Juncker)

Den fortabte Søn	
Lynggaard & Co.	
Skyldig eller uskyldig	
Dunungen	(Karina Bell)
Bertran de Born	(Svend Methling)
Milepæle	
Kobberbryllup	
Et Dukkehus	(Bodil Ipsen)
Min Frøken Mor	(Clara Pontoppidan)
Kiki	
Anatole	(Johannes Poulsen)
Et lille Æventyr	(Ebba Thomsen og Gunnar Tolnæs)
Kun en Drøm	(Gunnar Tolnæs)
Kærlighed og Lykkestræf	(Bodil Ipsen og Poul Reumert)
Den sidste Rejse	
Barn i Kirke	(Frederik Jensen)
En Spurv i Tranedans	(Carl Alstrup)
Hvis jeg vilde	(Bodil Ipsen)
Nordmanden	(Gunnar Tolnæs)
Forældre	(Poul Reumert)
Hun skal debutere	(Frederik Jensen)
Bjerg Eyvind og hans Hustru	(Gunnar Tolnæs)
Geografi og Kærlighed	(Ulla og Johannes Poulsen)
Hans Højhed	(Karina Bell og Knud Almar)
Tre smaa Piger	(Marguerite Viby)
Erik Ejegods Pilgrimsfærd	(Frederik Jensen)
Genboerne	(Poul Reumert)
Poul Lange og	
Tora Parsberg	(Ebba Thomsen og Gunnar Tolnæs)
Broadway	(Arne Weel)
Mary Dugan	
Bedre Folks Børn	
Frøken Kirkemus	(Karina Bell og Knud Almar)
Liselotte	
Pas paa Malingen	(Henrik Bentzon)
Etienne	
Kameliadamen	(Gerda Madsen)

Arne Myblius Jensen

Fot: Polyfoto

polyfoto

DET NATURLIGE FOTOGRAFI

Polyfoto fotograferer hele Verden

lad os ogsaa fotografere Dem og hele Familien.

De mange Forsøg paa at efterligne Polyfoto er vor største Anbefaling og Garantien for Dem, at Polyfoto netop er det helt rigtige. Priserne vil passe Dem og De vælger selv af Polyfoto-Arkets 48 forskellige Fotografier de bedste til vore pragtfulde Forstørrelser fra Kr. 2,50.

Polyfoto Ateliers i Provinsen:

Aalborg , Bispensgade 5	Nakskov , Vejlegade 11
Aarhus , Ryesgade 28	Nyborg , Vægtergade
Aarhus , Søndergade 29	Nykøbing F. , Jernbaneg. 20
Esbjerg , Kongensgade 43	Næstved , Ramsherredg. 25
Fredericia , Gothersgade 15	Odder , Rosengade 34
Frederikshavn aabner snart	Odense , Kongensgade 13
Haderslev , Nørregade 7	Randers , Kirkegade 9
Haslev , Vestergade 7	Roskilde , Algade 23
Helsingør , Stengade 12	Rønne , Store Torvegade 3
Herning , Bredgade 35	Silkeborg , Vestergade 33
Hillerød , Slotsgade 53	Skive , Frederiksgade 11
Holbæk , Algade 52	Slagelse , Gl. Torv 1
Holstebro , Nørregade 7	Stegø , Storegade 43
Horsens , Mælketorvet 6	Svendborg , Korsgade 2
Kolding , Torvegade 2	Sønderborg , Ny Jernbaneg. 44
Køge , Torvet 6	Vejle , Torvegade 22
Kg. Lyngby , Hovedgaden 41	Viborg , St. Skt. Mikkelsg. 22
Maribo , Østergade 2	Ærøskøbing , Torvet
Middelfart , Algade 46	